

25. Sep. 1972

FAKTA

Dato:

25. Sep. 1972

Sidetæl:

Notes 72 bd 4 s. 9-17

Kan have sine øjener så har den
tror jeg, det positive i sig at den
kan give mig lidt og ro til
helt at finde mig selv og komme
i harmoni med ~~min~~ dette selv.

~~26~~

~~25-9-~~

Paris.

25-9-72.

Jeg har nu i flere år prøvet
at arbejde mig frem til noget
som ikke ser ud som kunst,
ja som har så få forbindelser
med det kendte kunstbegreb
som muligt - ja uden overbevisning
kan man sige at jeg har arbej-
-det på en fuldstændig elimine-
-ring af selve kunstbegrebet
(Kunstværket). Ikke for at lave
conceptual-art - det er jo blot
en anden form for kunstværk-
men fordi jeg føler kunstværket
(objektet) som en barriere - en
hindring. Samtidig med at jeg
prøver at fjerne - eller fjerne
denne barriere ønsker jeg at
holde fast ved KUNSTEN.

Der er den re bizarre situation
jeg står i.

Jeg mener at kunsten - det
endelige område den repræsen-
-terer er en uhyre vigtig ting
for mennesket - men at
kunst - produktet - værket - objektet
i virkeligheden idag er en hin-
-dring for at den re kunstens
ånd kan blive en realitet mellem
mennesker.

Jeg tænker ikke på kunsten
som en folkebevægelse, som en
social funktion, men forestiller
mig den som noget der sker
på det ene menneske til det
andet - fra individ til individ
og ikke som en massebevægelse.

Alle forsøger man i vor tid her
op på at gøre
eller socialiserer - demokratiserer
kunsten er stuelige - lige fra
den russiske revolutions kunst
over social-realismen til Fluxus.
Der skyldes måske at kunsten
al tid har opført sig, set ud
som og fungeret via en opjut-
-telse af kunsten som man de

fra højremæssigheden højremæssigheden
individerne - selv og genindlydende.
Middelalderen f.eks. i Europa og
andre ikke europaiske kultur-
- om vi der har ikke været bæn-
- der af selve det kunstbegreb
vi idag operer med. Betsyn. i
de arkologiske sammenhænge vil vi få
bevis - tingene som s. Samlet
her er ikke kunstrorke, men
alle slags objekter fra tidligere
kulturperioder. Det kan også
være til efterhånden at et
begreb som kunstmuseer. s. af
forholdet mig da. Forhåbentlig
konger havde ganske vist skul-
-kulturen der også, men ikke
ude i verden i de holdt malerier
og skulpturer.
Jeg personlig er ikke af den
type som egner mig til at gå
ind i virke blandt folk,
jog sidder helst isoleret i mit
arbejdsrum, derfor er det na-
-turligt at spørge: hvad vil/kun
jog gøre ved så denne tanke som
jog overfor har frem sat? Kun jeg
i virkeligheden gøre noget andet
end at fortsætte med, på den
ene eller anden måde at produ-

- over kunstobjektet?
Og er det ikke hvad jeg min i
flang - lang tid, uden egentlig at
ville det her gjort - i min
ridvildhed har jeg ikke andet
hvad jeg ellers kunne eller skulle
gøre?

Der er desværre ikke hele proble-
matikken for mig mon og hører
for stadig at kunsten er en
big big ting. Jeg tror ikke rigtig
på den med at problemerne er
lyst hvis alle (eller mange)
mennesker under en eller anden
form begynder at praktisere kunst
eller at de deltagere i en eller
anden af kunstnere, arrangement
handlere i form af performance-
bøger osv. Jeg føler
at alle disse ting er
at forstyrrelse - og uden om
selve kunstens problem. Der
opstår nu angens ikke kunst
fordi vi læser sammen - eller
på anden måde hopper rundt
i et rum følgende en eller
anden kunstner uden mig.
Deri med tror jeg på en større
i vidtløbet, dybde, distinktion,
møgt stille uenkelthet - noget

der ikke udstilles og opretholdes
som kunst - hvor man må
tie med at kunstsindene -
man al dette er vort liget u-
-hindringstid - ikke til at gøre
mødet ved - forbruden de.
Det er komplet umuligt at
sige hvordan den kunst kan
for eksistens - men ikke desto
mindre er jo hell overbeviset om
at det er setre kunst og
den eneste der har berettigelse.
For at indtredse hvad jo
maner bliver det desvorte med-
-vordigt at nævne de nævnte her
var Platon - Mester Eckhardt -
Wittgenstein - Freud - Edison -
Monodisme - Pascal - Einstein -
Chomsky - Buffon - O. S. V - O. S. V
ikke ligeså meget kunstnere som
Goethe - Mozart - Rembrandt -
Victor Hugo - Nej - vil man
primodentlig svare de var filosoffer
- videnskabsmænd - religiøse lærere
- opfindere - hvorimod de sidst-
-nævnte var kunstnere alene af
den grund at de beskæftigede
sig med skrive kunsten - malerier
maleri kunsten.
Det er synes jo en overfladisk
le drøftning som alene har med
en inddeling i kategorier at gøre

og ikke berøre det egentlige som
er af de alle beskæftigede
sid med den manuskripts tænke-
ind - imagination og fantasie.
Hvilke udgangs punkt, hvilke ~~er~~
~~er~~ jeg om røde - videnskabelig - re-
-gion - teknologi - psykologi - ma-
-kunst - musik - litteratur - de
enkelte personer har arbejdet inden-
-for er uden betydning i forhold
til den kendsgerning at de
alle beskæftigede sid med hvad
man kan kalde i endelig arbejde.
Ved dette eksempel vil jeg ber-
-ke et til brude for et modernis-
-mon til syngende de offere jule-
-stændig og med den traditionelle
kunst og jule - jerrige ~~er~~ ir-
-hundrede kunst begreber - så er
kunst en stadi - og det gælder
også den mest dagaktuelle
kunst - hvilket inde i og den -
-der af en ganske bestemt op-
-fattelse af hvad kunst er.
Man har ændret formen og der
derved at have ændret ind-
-holdet - man indholdet i den
sid ikke ændre det er og har
al tid ved det som me -
-tan kan og indens virksomhed

i mannesket - ikke inden for et
bestemt område de finere om råde,
men i al sin omhelvede den i
~~dimension~~ eller de dimensioner
i mannesket der gør det til
menneske. Det er den re dimension
mennesket er i fuld gang med fuld-
-standig at miste - og det er derfor
at kunsten i dag er livs-
-lyst.

Det er lettere sagt end gjort
at ville give den re dimen-
-sion sin livs dybde - men
det gøres bestemt ikke ved at
lave og tale kunst sådan som
vi gør det i dag.

Det er en oversteget mig
man i dag som kunstner står
over for. For - det er jo ikke fordi
man, eller i hvert fald jo, der at
kunne redde verden eller blot i
det mindste ændre menneskene
ikke fordi man vil give kunsten
en funktion - socialt - moralsk -
ikke fordi man vil føle sit arbejde
berettiget - hensigtsmæssigt - man
ønske simpel fordi man på
Sin egen krop hver dag mærker
at det man arbejder med ikke
har nogen som helst forbindelse
eller berøring med ens egne

livs punktioner - ens tilværelsesform -
de daglige beslutninger og adfærd
har sagt de skander, minister
limer, dage ugr, minuder, år
man hen lever. her på jorden.

Jeg mener ikke man skal
læse sig til til kunst - eller
sin kunst til sig til - men
på men så længe man ikke får
på de her ting i hvert fald
læser parallelt med der var
noget galt.

Som kunstner, da man mit
angang er det her valgt det, må
man selv følge sig selv udgangs-
-punkt i kunsten og ikke for
man læser de problemer ved et
blive filosof - mest - gennem -

T. v. producer - journalist - film -
instruktør - o. l. Man behøver
ikke, ja man kan ikke, fejle
sig men må blive stående der
hvor man står og her forsøge
at rede problemerne ud.

Man må sige: alle disse tanker
som altså er ens virksomheds
kvalitet punkt hvordan for os
denn realiserede?

Jø må handle i forhold til

disse tanker og ikke som jeg hidtil
har gjort når jeg gør til arbejdet
elskede det dem for tanker.

Paris

27-9-72.

Var idag ude og se Tati's
udstilling - meget fascinerende.
Om dette var ~~en~~ anledning
ved jeg ikke - men jeg fik ihvert-
fald en af mine (heldigvis spel-
-dere) ynkelige selv med den heds-
-tue over ~~at~~ at det ikke var
mig der var kendt. Berømt
havde succs.

Jeg hader mig selv når jeg ~~for~~
for den slags ture - men de kan
måske være nyttige på det ene
punkt at de giver anledning
til selvrefleksion og afslutning.
Resultatet var da også at jeg
fandt frem til at det ville
være fuldt nok men ulogisk hvis
det var mig ~~som~~ da som mig
Tati's uds lillode på C.N.A.C.

~~For det første ville jeg ikke~~
Jeg ville ikke være særlig stolt
over situationen for der er ikke
så fandens meget af hvad jeg
har prøvet at jeg ville bryde